

Mennesker her i vort Land, skønt det maaske ikke kan siges at være noget stort Samfundsspørgsmaal. Det er Spørgsmaalet om Bevarelsen af vel en af de smukkeste, efter min Opfattelse den smukkeste, af de offentlige Bygninger, vi ejer her i vort Land, nemlig Kronborg. Denne Bygning, der ligger ved Indsejlingen til Sundet, præsenterer vort Land for de fremmede, der kommer dertil, paa en ganske overordentlig smuk Maade. Bygningen har paa forskellige Maader haft sir overordentlig store Betydning, som samfundsmæssigt set naturligvis nu er og maa være af en noget anden Karakter end tidligere; men efter min Opfattelse — og den deles af en Mængde Mennesker her i Landet — bør man fra Samfundets Side ofre endog meget betydeligt for at bevare denne kønne gamle Bygning. Der er kommet forskellige Anskuelser frem vedrørende, hvad der skulde gøres for Bevarelsen af Bygningen. Der har ogsaa været Tale om, hvad Bygningen skulde anvendes til, hvis man evakuerede den for Militæret o. s. v. Man har søgt paa forskellig Maade at komme til Klarhed over, hvad man vilde foretage sig med den, naar man endelig vilde rydde den for Mennesker, saa vidt det kunde lade sig gøre. Selvfølgelig vil det komme til at koste en Del Penge, hvorledes man end bærer sig ad, hvis man vil bevare Bygningen, og der er sikkert ogsaa forskellige Maader, hvorpaa det kan lade sig gøre, saa vidt menneskelig Magt strækker, at bevare den.

Jeg skal nævne et Spørgsmaal, der har været fremme mange Gange, naar der har været Tale om, hvorledes man bedst skulde bevare Kronborg, og hvad der er den største Fare for Bygningens fremtidige Bevarelse. Det er Brandfaren, og jeg vil indrømme, at der deri ligger en meget betydelig Fare for denne Bygning. Jeg tror nok, at de fleste, der har beskæftiget sig med Spørgsmaalet, er kommet til den Opfattelse, at for at formindske Brandfaren saa meget som muligt bør man først og fremmest søge at tage Soldaterne bort derfra, flytte Garnisonen. Jeg har den Opfattelse, at det vilde være det allerværste, man overhovedet kunde gøre, thi det vil bevirke, at man tager den Del af Slottets Beboere bort, som byder den største Betingelse for, at Brandfaren kan blive rent minimal, medens man beholder den Del af Beboerne, som bevirker, at Brandfaren bliver større. Jeg har haft Lejlighed til at beskæftige mig meget med denne Bygnings Forhold, ogsaa med Indretningen af dens Brandvæsen. Den har nu, naar Soldaterne er til Stede, et Brandvæsen, der arbejder i Forbindelse med

Helsingør Kommunes og Statshavnens Brandvæsen, og som byder ret betydelige Fordele. Det er ganske vist forældet i ikke saa ganske ringe Grad, og der bør selvfølgelig ofres en hel Del, maaske ikke saa ganske lidt, paa at gøre det mere tidssvarende, end det er i dette Øjeblik. Men den første Betingelse for, at man fuldt ud skal kunne udnytte et moderne indrettet Brandvæsen, er dog den, at man har det tilstrækkelige Mandskab til at betjene dette Brandvæsen paa en saadan Maade, at Mandskabet er til Stede i samme Øjeblik, Ilden bryder ud. Og ser vi hen til de Slotte, vi har haft, der tidligere er brændt — jeg tænker her nærmest paa Christiansborg og Frederiksborg —, hvad har Hovedgrunden saa egentlig været til, at Ildebrandene i begge disse Tilfælde antog det overordentlig store Omfang, som de gjorde? Ja, Hovedgrunden har ganske sikkert været den, at der intet af Stederne har været et Brandvæsen, der i det rette Øjeblik kunde gribe ind og begrænse Ilden straks ved dens Udbrud. Man har, indtil man efterhaanden fik samlet Brandvæsenet sammen og plukket sammen rundt omkring fra, maattet lade Ilden rase, som den bedst lystede; og noget lignende vil blive Tilfældet paa Kronborg, hvis man tager Soldaterne bort og lader Brandvæsenet forfalde og ikke gør noget alvorligt for at faa dette Brandvæsen forbedret rent materielt set. Thi at affolke Slottet fuldstændig lader sig ikke gøre. En Del Familier vil komme til at bo der, og disse Familier vil være nødte til at have Kakkelovne og Komfurer o. s. v., o. s. v., og Brandfaren fra disses Side kan være ret betydelig. Staar man saa uden at kunne gribe ind i det rette Øjeblik, ikke har det fornødne Mandskab, ja, saa har vi den samme Kalamitet der, som vi har haft med de to andre Slotte, jeg nævnede, saa brænder det ned, uden at der kan foretages noget alvorligt for at forhindre det. Gaar man derimod den Vej, jeg nævnede her, kan man til enhver Tid have et Brandvæsen, som er parat til at gribe ind, er tilstrækkelig godt indøvet og har de fornødne Overrislingsapparater, og hvad der i øvrigt skal til, saa at Brandfaren bliver indskrænket til det mindst mulige. Og hvad angaar de menige Soldater, som formenes at øge Brandfaren saa overordentligt, er Forholdet det, at de næsten altid er under Tilsyn, og hvis man i Stedet for de Olielamper, der nu anvendes omkring i Stuerne, og som for øvrigt vistnok ikke er meget brandfarlige, vilde anvende elektrisk Lys, og i Stedet for de gamle Kakkelovne, som vel er noget i Smag med dem,